

να κλημνηκτίων χειριανων, οπως εταρμενιση
αυτοις, ης οιονδε ποτε παθος. η ης μοιχηαν, η
ης κλησαν. η ης φθονον. η ης φιλονικηαν, η ης
μολχην. η ης κατακλιαν. η ηνα ωρριδικι-
τινος ανου. η ηνα πα^λ κατακει τον αδελφ. η
ηνα εστορικη του θυ το εξαισιονονομα. η ηνα
λοιδρεη και καταγορηση λοιονοων. ης ταυτα
ολα και ης αμα ελαοτογα δδμεμαλ η οδολι
να ημισρα σ' το κινω χειριανων. ημε
δε χαλεισμα οηιοσ παρα θυ, ως τε βλ εσην φα
νερωσ τοις δαιμονασ, πως ατρη χόμενοι βεα
ραλον τοις ανοις. και ενθυμεισ αυτοις
θυθειλοντας και υποσσηροντε ης τα αυτι
ων ανων, περι κενοδοξι. εει ποικει, και
ενθυμεισ μεμασμεν^{εσ} και μαρσειμεν εσ.
και εαηνοι οιαησι εσον τ να εχου ανακατω
μελου τον νοωτου εν μεειμνασ βιωτικησ.
δεν η εξαεραστοι ελεφνοι, οτι εν δαμολικησ